

ชื่อหนังสือ:	ดอกส้มสีทอง
ผู้แต่ง:	ถ้ายเถา สุจิตกุล
สำนักพิมพ์:	แสงดาว
ปีที่พิมพ์:	2553
พิมพ์ครั้งที่:	2
จำนวนหน้า:	456 หน้า
ราคา:	340 บาท

เรยา วงศ์เสวต หญิงสาววัยประมาณ 20 ปี สาวสวยหน้าตาคมเข้ม ผิวคล้ำนวลเนียน หน้าตากระเดียดไปทางแขกมากกว่าไทย เธอเกลียดการเรียนหนังสือตั้งแต่เล็ก มักหาข้ออ้างไม่ไปโรงเรียนเสมอ จนกระทั่งเข้ามาหาวิทยาลัย เธอแต่งตัวออกจากบ้านทุกวันในชุดนักศึกษาแต่ไม่เคยไปถึงมหาวิทยาลัยเลย

วันนี้เธอกำลังรับการสัมภาษณ์โดย สินธร ผู้อำนวยการใหญ่ฝ่ายบุคคล บริษัทสยามทรานเนชั่นแอร์เวย์ส บริษัทยักษ์ใหญ่แห่งหนึ่งในธุรกิจการบิน เธอมาสมัครเป็นแอร์โฮสเตส เธอเสี่ยงเข้ามาสมัครทั้งๆที่ยังไม่จบการศึกษาในชั้นปีที่สามด้วยซ้ำ แต่ด้วยความทะเยอทะยานทำให้เธอกล้าโกงอายุและวุฒิการศึกษา

สินธรคือคนที่เธอฝันว่าจะเป็นผู้ที่บันดลอนาคตให้กับเธอ เขารู้ความต้องการของตนเองและสาวน้อยที่อยู่ตรงหน้า สินธรมีเวลาในการสานสัมพันธ์ไม่มากนัก เนื่องจากต้องรีบกลับบ้านให้ตรงเวลาตามที่ **เด่นจันทร์ ชลธิ** ภรรยากำหนด สินธรจำต้องเกรงกลัวภรรยาอย่างไม่มีทางเลือก เนื่องจากความร่ำรวย อำนาจบารมีที่เขามีทุกวันนี้ ล้วนมาจากอำนาจภรรยาบันดลให้ทั้งสิ้น

เด่นจันทร์ ชลธิ บุตรสาวสวยเพียงคนเดียวของ นายเดช ชลธิ คหบดีผู้ร่ำรวยอิทธิพลแห่งเมืองชลบุรี นายเดชทั้งรักและตามใจธิดาคนเดียวเป็นที่สุด เนื่องจากกำพร้ามารดาตั้งแต่ยังเล็ก เด่นจันทร์เจอสินทรเมื่อเธอนั้นไปศึกษาต่อยังมหาวิทยาลัยลอนดอน สองเดือนต่อมาทั้งคู่ก็เข้าพิธีวิวาห์ยิ่งใหญ่โดยที่เด่นจันทร์ก็ไม่ได้สนใจจะเรียนต่อให้จบ รวมทั้งไม่สนด้วยว่าเจ้าบ่าวของเธอเป็นใครมาจากไหน เธอยินกรานที่จะแต่งงานกับสินทร โดยที่นายเดชเองก็ไม่อาจจะคัดค้านได้ ด้วยอำนาจเงินและบารมีเส้นฟ้า วงสังคมเมืองไทยต่างสรรเสริญว่าเด่นจันทร์ช่างฉลาดนักในการเลือกเจ้าบ่าวซึ่งรูปสวยรวยวิชามาเป็นสามี

คฤหาสน์แดงเก่าคลาคล่ำริมคลองภาษีเจริญของ ท่านเจ้าสัวเซ่งสีเอียง คือสถานที่กำเนิดของเรยามารดาของเธอคือ นางลำยอง หรือ ตี๋วด สาวเชื้อสายมอญ ยายของเธอคือ นางลำพา เป็นสาวสวยเชื้อสายมอญแถบปากกลัด ลำพาเป็นหลานของ ยายพุ่ม แม่ครัวไทยเพียงคนเดียวของอาณาจักรจีนนี้ นางพาลำยองมาฝากให้นางพุ่มเลี้ยงดูเพราะกำลังจะแต่งงานใหม่กับ อาจารย์บุญสม หมอเสน่ห์ชื่อดังแห่งเมืองกาญจน์ ซึ่งเป็นสามีคนที่เท่าไรไม่ทราบได้ นางพุ่มเองก็เมื่อพฤติกรรมของญาติผู้น้องคนนี้เต็มที แต่ก็เต็มใจรับลำยองเอาไว้เลี้ยงดูโดยให้เป็นลูกมือช่วยทำอาหารในครัว

ลำยองเป็นเด็กสาวหน้าตาสะสวย มารยาทเรียบร้อย สงบเสงี่ยม ไม่ช่างพูดเหมือนมารดา ลำยองทำงานอยู่ในครัวเป็นปกติ แต่ยามว่างเธอก็ขึ้นไปปรับใช้คุณนายต่างๆ ของท่านเจ้าสัวบ้าง คุณนายของท่านเจ้าสัวมีทั้งหมด 4 คน คนแรกคือ เม่งฮวย คุณนายใหญ่จากเมืองจีน ซึ่งมีหน้าที่ดูแลบ่าวไพร่และจัดการบริหารควบคุมดูแลทุกเรื่องในบ้าน เยนหลิง คุณนายที่สอง หลานสาวท่านทูต ผู้มีหน้าตาทำทางอ่อนหวาน นุ่มนวล แต่ซ่อนความอิจฉา คุร่ายไว้อย่างแนบเนียน เหม่เก้ว หรือ โรส คุณนายที่สาม อดีตนางเอกคณะอุปรากรจีน ชอบร้องเพลงร่ำรำเกือบบตลอดทั้งวัน เธอเป็นคนโง่งมงายและตรงไปตรงมา คำแก้ว คุณนายที่สี่เป็นคนใจดี ใจเย็น เรียบร้อย พุดจาอ่อนหวานสมดังความเป็นชาวเหนือ

ลำยองมักจะถูกเยนหลิงเรียกให้ไปปรับใช้บ่อย เนื่องจากเธอมีกวางทำเป็นลูกผู้ลากมากผู้ดีเสมอ เธอทนไม่ได้กับกิริยาเลวทรามของเด็กปรับใช้คนเก่า ทำทางเรียบร้อย มารยาทที่นอบน้อม ทำให้เยนหลิงขอลำยองเป็นเด็กปรับใช้ประจำตัว ร้อนถึงนางพุ่มไม่ยอมให้หลานสาวไปเป็นเด็กปรับใช้คุณนายผู้ร้ายกาจเลย นางจึงแกล้งเป็นลมทำให้ในครัวเกิดความโกลาหล เมื่อขาดแม่ครัวใหญ่ ผู้ทำอาหารได้ดีที่สุดก็มีเพียงลำยองคนเดียว ทำให้ลำยองต้องกลับมาเป็นลูกมือในครัวดังเดิม ลำยองคิดใจมากที่ไม่ต้องคอยนั่งตัวสลับต่อหน้าคุณนายเยนหลิง ด้วยสังขารและโรคภัยไข้เจ็บของนางพุ่มทำให้นางซีเกียจ่ายตลาด จึงมอบให้ลำยองทำ

ลำยองออกไปจ่ายตลาดทุกวันจนได้พบกับ บังคูล หรือ นายอตุลย์ แยกยามทำงานที่ตึกของ คุณหลวงเจริญนิติเวช นายฝรั่งชาวอังกฤษขี้แงๆ กฤหาสน์แดง ลำยองถูกชะตาบังคูลมาก เนื่องจากใน กฤหาสน์ที่เธออยู่มีแต่คนจีน หน้าตาไม่คมเข้มอย่างบังคูล ส่วนบังคูลเองก็ชอบสาวน้อยหน้าตาสวย กิริยามารยาทเรียบร้อยคนนี้ตั้งแต่แรกเห็นเลยทีเดียว ทั้งสองต่างรักกันในที่สุด เมื่อความรักสุกงอม ฝ่ายหญิง ก็ตั้งท้องขึ้น ลำยองหวาดกลัวต่อเรื่องที่เกิดขึ้นอย่างยิ่งเพราะในตึกแดงออกกฏอย่างเคร่งครัด หากรักใคร่ ชอบพอกันจะจัดการคู่ช่อให้อยู่กินกันตามประเพณี ห้ามลักลอบได้เสียกันอย่างเด็ดขาด บังคูลได้ให้คำมั่น สัญญาอย่างเป็นมั่นเหมาะกับลำยองไม่ให้หวาดกลัว เขาจะมาคู่ช่อเธออย่างถูกต้องตามประเพณีแน่นอน

ดังเคราะห์ซ้ำกรรมช้ำ โจรขึ้นขโมยของในตึกนายฝรั่ง บังคูลถูกโจรแทงตาย ลำยองไม่สามารถ จัดการชีวิตของตนเองได้อีกต่อไปจึงไปปรึกษานางพุ่ม นางพุ่มแทบอกแตกตาย นางใช้เวลาคิดทบทวนอยู่ หลายวันจึงพาลำยองไปขอความเมตตาจากเณรหญิง เณรหญิงพุดจาดูถูกแตกคั้นลำยองอยู่พักหนึ่ง แล้ว ตัดสินใจช่วยลำยอง สองสัปดาห์ต่อจากนั้นไม่มีใครคาดเดาได้ว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อท่านเจ้าสัวค้างคืนกับ คุณนายเณรหญิงตลอดสองสัปดาห์ วันหนึ่งท่านเจ้าสัวออกปากกับทุกคนกลางโต๊ะอาหารเรื่องการตั้งครภ์ ของลำยอง ให้ทุกคนช่วยดูแล เม่งฮวยอยากจะคัดค้านแต่ก็ไม่กล้า ทุกคนจึงต้องช่วยกันดูแลลำยอง

วันคืนผ่านไป ลำยองคลอดบุตรสาวออกมาหน้าตาน่ารักน่าชังเหมือนบังคูลผู้เป็นพ่อ ด้วยความรัก และสงสารลูกเกิดมากำพร้าพ่อ ลำยองจึงตามใจลูกสาวทุกๆ เรื่อง ความที่เกิดมาหน้าตาเหมือนแขก ทุกคนจึง เรียกเธอว่า แยก ซึ่งเธอก็เกลียด เธอไม่ชอบให้ใครมาล้อกำพืดของตนเอง แม้อายุเพียง 5 ขวบแต่ก็ก้าวร้าว ไม่กลัวใคร ทะเยอทะยาน หัวสูง จนหลายครั้งลำยองรู้สึกอ้อนใจในพฤติกรรมของบุตรสาว แต่ด้วยความรักลูก นางจึงปล่อยเลยตามเลย ทำเป็นไม่รู้ไม่เห็นกับพฤติกรรมแย่ๆ ของบุตรสาว

เธอมักเรียกแทนตัวเองเสมอว่า ฟ้า ซึ่งเด็กน้อยฝันจะเป็นนางฟ้า ทุกคนที่กฤหาสน์แดงมักจะ หัวเราะอย่างขบขันเมื่อได้ยิน บรรดาบุตรสาวและบุตรชายของท่านเจ้าสัว อันประกอบด้วย คุณทองแก้ว และ คุณภรรณิการ์ บุตรสาวของเณรหญิง คุณเกียรติกร บุตรชายของโรส ทุกคนรุมกันล้อเธออย่างตลกขบขันใน ความเป็นลูกแขก เธอก็โกรธหัวฟัดหัวเหวี่ยงและตอบโต้เจ้านายเล็กอย่างรุนแรงและหยาบคาย หลายครั้งเธอก็ อดตัวเสมอเพราะเหตุการณ์ยุดีลงก่อนที่จะมีผู้ใหญ่รับรู้ แต่วันนี้โชคไม่เข้าข้างเธอ เมื่อเณรหญิงเข้ามา เห็นเหตุการณ์พอดี เธอก็โดนเฉียนไปหลายที เด็กสาวร้องไห้อย่างเจ็บปวด แต่ก็คุ้มค่าเพราะแม่เรียกว่าฟ้า โดยที่ไม่เรียกชื่อแขกอีกเลย

ทุกคนที่ตกหลุมรักเธอต่างก็รู้ว่าท่านเจ้าสัวพา คุณนายเหม่ม ซิลเวีย กลับมาด้วย ความอิจฉาริษยา ในหมู่ภรรยา กลับมาอีกครั้ง เม่งฮวยเกลียดชังนังอั้งม้อผู้นี้ยิ่งนัก เนื่องจากแสดงออกพร่ำเพ้อไม่เลือกกาลเทศะ เวลา สถานที่แบบชาวตะวันตก เป็นที่ขัดหูขัดตาของเม่งฮวยเป็นอย่างยิ่ง ส่วนเย็นหลังเธอเกลียดคุณนายฝรั่งผู้นี้จับใจ เธอจึงคอยหาทางปะทะคารมด้วยวาจาที่เชือดเฉือนอยู่เสมอ แต่ไม่เป็นผลอันใดเมื่ออีกฝ่ายไม่เข้าใจความหมายที่เย็นหลังด่าเลย

การทำศัลยกรรมของท่านเจ้าสัวให้ผลดีแต่เพียงรูปลักษณ์ภายนอกเท่านั้น หากแต่ภายในยังคงเป็นชายชราอายุ 60 ปีดั้งเดิม คุณนายเหม่มมักชวนท่านออกไปสังสรรค์เป็นประจำทุกคำคืน จนสุขภาพร่างกายทรุดโทรมเพราะไม่ได้พักผ่อนอย่างเพียงพอ จนล้มป่วยลงในเวลาต่อมา

เย็นหลังคิดหาอุบายใหม่ด้วยไสยศาสตร์ เธอจึงสั่งให้ล่าชองไปที่กาญจนบุรี เพื่อนำคาถาอาคมมาทำลายซิลเวีย แล้วเหตุการณ์ร้ายต่างๆ นานาก็เกิดขึ้นในบ้าน เมื่อคุณนายที่สามกระโดดบ่อน้ำตายอย่างปริศนา คุณนายที่สี่ก็ลจจรีตอย่างน่าสงสาร รวมทั้งเด็กรับใช้อีกคนป่วยตายอย่างน่าเวทนา ล่าชองไม่รู้จะปฏิบัติเย็นหลังอย่างไร เธอสำนึกในบาปบุญคุณโทษและคิดว่าตนเองคือต้นเหตุที่ทำให้สามชีวิตนั้นต้องพบจุดจบอย่างน่าอนาถ ในที่สุดล่าชองตัดสินใจฟังใบบุญสามมี ด้วยการไปหานายฝรั่งเจ้านายของบังคลเพื่อขอความช่วยเหลือ เมื่อทราบเรื่องนายฝรั่งจึงฝากฝังให้ล่าชองไปทำงานที่บ้านเพื่อนของเขา่านบางกะปิ วันที่ได้รับมอบหมายให้ไปกาญจนบุรี จึงเป็นวันที่ล่าชองพาเรยาจากคฤหาสน์แห่งนี้ไปอย่างไม่หวนกลับมา

เรยาและสินธรมักลอบพบกันและฮันนี่มูนตามประเทศต่างๆ อยู่เสมอ แต่โชคไม่เข้าข้างเมื่อเพื่อนของเด่นจันทร์เห็นเธอและสินธรที่นิวซีแลนด์ เด่นจันทร์รู้ว่าสามีของเธอเจ้าชู้ แต่ครั้งนี้มันหยาบเกินขีดศักดิ์ศรีและทำลายความรู้สึกของเธอมาก เมื่อกลับจากนิวซีแลนด์ สินธรต้องพบกับคำขาด เมื่อเด่นจันทร์ออกคำสั่งให้เขายุติความสัมพันธ์กับเรยาและต้องไม่มีเธอในบริษัทอีกต่อไป หากไม่เป็นไปตามนั้นสินธรต้องออกจากชีวิตเด่นจันทร์ทันที

เรยาารู้สึกเสียใจเมื่อสินธรเป็นฝ่ายเลิกกับเธอ โดยยื่นทรัพย์สินให้เธอเป็นจำนวนมาก พร้อมตำแหน่งใหม่ในสายการบินอเมริกันแห่งหนึ่ง เธอย้ายจากคอนโดมาอยู่บ้านหลังใหม่พร้อมรับล่าชองมาอยู่ด้วย ล่าชองเห็นความเจริญก้าวหน้าของบุตรสาว จึงชื่นชมโสมนัสไปด้วย โดยไม่รู้ว่าคุณจริงเป็นเช่นไร

ผู้โดยสารชั้นหนึ่งเพียงคนเดียวของสายการบินจากเมืองไทยสู่นิวซีแลนด์ ทำให้หัวใจเรยาสั่นไหว เธอจึงรีบเช็กทันทีว่าเขาเป็นใคร เขาคือ ก้องเกียรติ เจนพานิชย์สกุล บุตรชายคนโตของท่าน เธอรีบเข้าไปทำความรู้จักทันที การเดินทางรอบโลกอันยาวนานเพื่อเจรจาธุรกิจของเขาค่อนข้างน่าเบื่อ เขาจึงคิดแวะมาพักผ่อนกับน้องชายซึ่งเรียนอยู่ที่นิวซีแลนด์ ก่อนจะบินกลับยุโรปเพื่อไปรับ ฤดี บุตรสาวเอกอัครราชทูตกรรยา ก่อนบินกลับเมืองไทย เธอสามารถล่วงข้อมูลเหล่านี้ได้ไม่ยาก เขามีเจ้าของแล้ว แต่อย่างไรเสียเธอจะทำทุกสิ่งให้คุณชายใหญ่ทิ้งหัวใจไว้ที่นิวซีแลนด์ให้จงได้

ก้องเกียรติตื่นตั้งแต่ท้องฟ้ายังไม่สว่าง มีใครคนหนึ่งนอนข้างๆ โผล่เข้ากอดอย่างรวดเร็ว ก้องเกียรตินึกโกรธตัวเอง ตามกำหนดการเดิมคือมาเยี่ยมน้องชาย แต่ไม่ได้ไว้จึงคลาดเคลื่อนกัน ทีแรกก้องเกียรติจะกลับไปหาฤดีและพักผ่อนอยู่กับเธอที่ยุโรปก่อนรับเธอกลับกรุงเทพฯ พร้อมกัน แต่ด้วยเสียงรบกวนจากนางฟ้าแสนสวยผู้นี้ ทำให้เขาใจอ่อนยอมให้เธอพาเที่ยวรอบเมืองอยู่หลายวัน ก้องเกียรติคิดถึงเรื่องราวในอดีตที่พา เรียงยศ เข้ามาสนิทสนมจนทำให้คำแก้ตัวต้องวิกลจริต เมื่อเห็นภาพความสัมพันธ์อันอุจาดตาที่เขาผลอดตัวทำให้เรียงยศเข้าใจผิด จนสุดท้ายต้องจบชีวิตลงท่ามกลางมหาสมุทร เพียงเพราะการไม่ยอมรับความรักที่ผิดรูปแบบ ครั้งนี้ก็เป็นอีกครั้งที่ก้องเกียรติรู้สึกท้อชีวิตของตนเองแล้ว

เธอยื่นข้อเสนอให้ก้องเกียรติเป็นผู้เลี้ยงดูเธอ ก้องเกียรติจำต้องรับภาระอย่างไม่มีข้อโต้แย้ง ชีวิตสมรสระหว่างเขาและฤดีไม่เคยมีปัญหา เขาแค่เพียงลูก ฤดีเองก็ร่ำรวานใจอยู่ไม่น้อย

ก้องเกียรติค้างคืนกับเธอตามแต่โอกาสอำนวย แต่ส่วนใหญ่มักอยู่กับฤดี ทำให้เธอลังแกจนวันหนึ่งล้าของรู้ความจริงว่า ลูกสาวของตนเป็นภรรยาของบุตรชายท่านเจ้าสัว เธอให้มารดาไปเอาคุณไสยจากดาที่กาญจนบุรีมาทำเสน่ห์ ล้าของร้องไห้หัวใจแทบแตกสลาย คนเดียวที่ล้าของนึกถึงมีเพียงนางพุ่ม นางจึงตัดสินใจเดินทางไปยังคฤหาสน์แดงริมคลองภาษีเจริญทันที

เวลานานที่จากที่นี้ไป ทำให้ล้าของไม่กล้าเดินเข้าไปเหมือนดั่งเก่า เธอจึงได้แต่จ้องๆ จ้องๆ ริมคลองแต่เขินหลังก็มาเจอ เขินหลังบอกให้ล้าของรู้ว่า ภายหลังการหนีไปของล้าของ เธอแค้นมากจึงรู้เรื่องว่าล้าของขโมยของมีค่าและหนีออกจากบ้าน ทำให้นางพุ่มโดนจับเข้าคุกฐานสมรู้ร่วมคิด นางพุ่มพุ่มพวยได้ไม่นานก็หัวใจวายตายทันที เขินหลังชูอาฆาตล้าของรวมทั้งจะทำร้ายเธ้ออีกด้วย นางเสียใจมากที่เป็นต้นเหตุการตายของนางพุ่ม นางจึงร้องไห้ออกจากบ้านไปอย่างเสียสติและถูกรถชนตายตรงตึกสินวาลที่เธอและบังคลเคยลักลอบเข้าไปจนเกิดเป็นพยานรักขึ้นนั่นเอง

เมื่อไม่มีแม่ เรยายอมตั้งครรภ์เพื่อที่จะมัดก้องเกียรติ แล้วความหวังก็สัมฤทธิ์ผลเมื่อเธอตั้งครรภ์ เธอจึงลาออกจากสายการบินให้ก้องเกียรติดูแลเธออย่างเต็มตัว การตั้งครรภ์นำความปลาบปลื้มมาให้ก้องเกียรติ เขาจึงมากอดดูแลเอาใจเธอผิดไปจากเมื่อก่อน แต่ยังคงหนักอกหนักใจที่ต้องปิดบังญาติ การกลับบ้านแต่ละครั้งของก้องเกียรติสร้างความโศกอาดูรแก่เรยามากจนก้องเกียรติอ่อนใจ สถานที่ๆ เรยามักไปยามว่างคือสถานเสริมความงามต่างๆ คุณฟ้าคือลูกค้ารายใหญ่ต้องเอาใจห้ามละเลยเด็ดขาด แม้คุณฟ้าจะเป็นอนุของบุตรชายท่านเจ้าสัว เธอภูมิใจกับตำแหน่งนี้จนต้องอวดอ้างไปกระทบหูเพื่อนสนิทญาติ

ณฤติฟังเรื่องราวต่างๆ ด้วยความไม่สบายใจ แต่เธอก็เก็บมันไว้ ณฤติยังคงไปเยี่ยมเยียนเม่งฮวยตามปกติ ความสัมพันธ์ระหว่างแม่ตัวเงินและลูกสะใภ้ไทยคู่นี้ราบรื่น เม่งฮวยรักและเอ็นดูณฤติมาก แม้เม่งฮวยจะไม่รู้ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวบุตรชาย แต่เธอก็ให้คำมั่นว่าจะยอมรับสะใภ้ที่แต่งงานถูกต้องตามประเพณีคนเดียวเท่านั้น สร้างความสบายใจให้แก่ณฤติไม่น้อย

เมื่อท่านเจ้าสัวล้มป่วย เนื่องจากวัยและร่างกายที่อ่อนแอ ประกอบกับพักผ่อนไม่เพียงพอ ท่านเจ้าสัวมักเก็บตัวอยู่แต่ในห้องกุหลาบซึ่งเป็นที่พักของโรส ผู้ที่สามารถเข้าไปเยี่ยมได้มีเพียงก้องเกียรติ ทุกคนไม่กล้าขัดคำสั่งท่านเลย ยกเว้นคุณนายเหม่ม เพียงคนเดียวเท่านั้น อาการป่วยของท่านเจ้าสัวทำให้ซิลเวียเหงา เธอเบื่อชีวิตเงียบเหงาในคฤหาสน์แดงที่ทุกคนต่างคนต่าง อยู่ มีแต่การแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกันตลอดเวลา คนเดียวที่ซิลเวียสนใจคือ คุณนายที่สี่ที่มักวนเวียนอยู่แถวบ่อร้างหลังคฤหาสน์เป็นประจำ เธอเคยได้ยินหญิงสาวผู้นั้นพิมพ์บางอย่างเป็นภาษาอังกฤษบ่อยครั้ง ซิลเวียจิตใจที่มีคนพูดคุยภาษาเดียวกับเธอ หลายครั้งที่เธอพยายามพูดคุยกับสตรีผู้นั้น แต่ก็ไม่เข้าใจกันอยู่เหมือนเดิม

เช้าวันหนึ่ง ท่านเจ้าสัวตื่นประมาณยามสาม ท่านควานหาร่างคุณนายเหม่มแต่ไม่พบ ด้วยอารมณ์หึงที่คิดไปว่าคุณนายเหม่มคบชู้ ทำให้ท่านนอนไม่หลับและแน่นหน้าอก ประมาณยามสี่ท่านเจ้าสัวได้ยินเสียงเพลงทำนองหวานเศร้าสร้อยดังกังวานขึ้น ภาพซิลเวียที่ถอดกับไทรรัดน้ในบึงน้ำยังหลอกหลอนอยู่ ท่านค่อยๆ โผล่ลุกขึ้นเพื่อไปจับให้ได้คาหนังคาเขา หากเป็นจริงจะจับเธอโยนลงบ่อเหมือนดังคนอื่นๆ

เสียงเพลงยังคงดังกังวานตลอดเวลา แต่เสียงคนร้องเหมือนคุณนายที่สาม ท่านเจ้าสัวเดินมาเรื่อยๆ จนถึงบ่อร้าง ภาพสุดท้ายที่ท่านเห็นคือคุณนายที่สามกำลังร้ายราวอย่างงดงาม ก่อนที่จิตสุดท้ายของท่านจะลาจากโลกนี้ไป

คำแก้ตัวนั้นขึ้นมาเพราะเสียงกาเหว่าที่ขยาด เธอเดินมาเรื่อยๆ จนถึงบ่อน้ำ ร่างชายชราที่พาดอยู่ปากบ่อชวนให้นึกถึงวันสูญเสียบิดา คำแก้ตัวที่ร้องอย่างโหยหวนและสิ้นสติอยู่ข้างศพท่านเจ้าสัวนั่นเอง

ทุกคนต่างเศร้าโศกเสียใจต่อการจากไปของท่านเจ้าสัว ยกเว้นคุณนายหม่อมที่ไม่รู้สึกอะไร หล่อนคาดหวังว่าจะได้มรดกก้อนใหญ่เพื่อเปลี่ยนฐานะของตนให้กลายเป็นแม่ม่ายทรงเครื่อง แล้วหล่อนก็จะไปอเมริกาทันที เยนหลังพยายามยุยงทุกคนว่าคำแก้ตัวเป็นคนฆาตกร แต่อาการวิกลจริตของคำแก้ตัวทำให้ไม่มีใครยอมเชื่อเยนหลังเลยแม้แต่คนเดียว

ความหวังของเธอก็เป็นจริงเมื่อเธอได้ลูกชายเป็นผู้สืบแซ่คนแรกของตระกูลเซง ก้องเกียรติรักและห่วงลูกชาย ในขณะที่เธยาเบื่อหน่ายสภาพความเป็นแม่ เธอจ้างแม่บ้านชาวฟิลิปปินส์ไว้เลี้ยงลูก ขณะที่ตัวเธอไม่ทำอะไรเลย เธยาหงุดหงิดและอาละวาดเสมอ ไม่มีแม่บ้านคนใดอยากมาที่นี้ ยกเว้นแต่ต้องการรายได้ที่สูงลิบเท่านั้น เธยาให้ก้องเกียรติหย่ากับณฤดี แต่ก้องเกียรติยังฝัดวันประกันพรุ่งทำให้เธยาเริ่มเปิดตัวด้วยการโทรไปที่บ้านก้องเกียรติโดยมีณฤดีรับสายหลายครั้ง แล้ววางหู ความกลัวเริ่มกัดกินใจณฤดีทีละน้อย เธอไม่รับโทรศัพท์อีกเลย ยิ่งนานวันก้องเกียรติเริ่มรู้ตัวว่าเขาไม่ได้รักเธยา มันเป็นเพียงความหลงใหล เขาตัดสินใจกลับเมืองไทยเพื่อห่างเธอสักพัก

เธยาร้องไห้ร้องไห้เมื่อก้องเกียรติกลับเมืองไทย แต่ไม่นานอารมณ์เหล่านั้นก็เลือนหาย เธอกลับมาใช้ชีวิตอย่างเดิม ฟุ้งเฟ้อหรูหรา トラบไคที่ยังมีเงิน เธยาไม่เคยกลัวสิ่งใด เธอเริ่มกลับสู่สังคมไฮโซตามสปอร์ตคลับ เธอได้พบกับจิตแพทย์หนุ่มรูปงามเศรษฐีชาวเอเชีย ใดๆ เรียกเขาว่า ซี.เค. เธารู้สึกถูกใจเขา เธอจึงเข้าไปทำความรู้จักกับเขา อีกฝ่ายก็ไม่แสดงทีท่ารังเกียจ แม้รู้ว่าเธอมีลูกและสามีแล้วยังทำให้เธยาลำพองใจ แต่ซี.เค.ยังรักษาระยะห่างอย่างเหนียวแน่น ทำให้เธยาารู้สึกถึงความเป็นสุภาพบุรุษของเขา ความรักและลุ่มหลงในตัวซี.เค.นับวันจะมีมากขึ้น เธอลืมหมดทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นหน้าที่ความเป็นแม่หรือภรรยาที่ดีของก้องเกียรติ

เธยาตัดสินใจนำบุตรชายกลับเมืองไทยเพื่อยกให้กับณฤดี ความกลัวที่ณฤดีรู้สึกมาตลอดก็เกิดขึ้น เธยาผลัดไสทาร์กน้อยให้เธออย่างไม่แยแส พร้อมจากไปราวนางพญา

เกียรติกรกลับเมืองไทยโดยไม่บอกเรยา คฤหาสน์แดงริมคลองภาษีเจริญที่เขาเคยอยู่ยังแฝงไว้ด้วยความทรงจำ คนไข้คนสำคัญของก้องเกียรติกำลังรอคอยการรักษาจากจิตแพทย์ชื่อดังอย่างเขา คำแก้วคือคนไข้รายแรกของเขาที่เมืองไทย เขาให้คำมั่นกับก้องเกียรติว่าเธอจะต้องหายเป็นปกติอย่างแน่นอน เธอกลับไปหาซี.เค.ที่บ้านริมน้ำ แต่เธอต้องพบกับความผิดหวังเมื่อรู้ว่าเขากลับเมืองไทยและไม่กลับมาอีก เธอตามหาซี.เค.แทบพลิกแผ่นดิน ในที่สุดเธอก็เจอที่อยู่โรงพยาบาลที่เป็นสถานที่ทำงานของเขา

คฤหาสน์แดงริมคลองภาษีเจริญได้ต้อนรับการกลับมาของเรยาอีกครั้ง ซี.เค.ยืนอยู่ที่นั่น ตั้งฟ้าผ่าลงกลางใจ เขาคือ คุณชายเล็ก แห่งตระกูลเซง เรยาแทบล้มทั้งยืนเมื่อเกียรติกรยืนยันว่าเขาไม่เคยรักเธอ หากทำไปเพราะแค้นใจเท่านั้น เธอยังคงเป็นนางฟ้าที่สวยงามแต่รูป เขาไม่เคยคิดมาก่อนว่าเธอจะสามารถโศกเป็นภรรยาน้อยของพี่ชายของเขาเอง เรยาจึงจากคฤหาสน์แดงมาอย่างเจ็บปวดรวดร้าวเป็นที่สุด..

ความสุขของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ย่อมหมายถึงความทุกข์ของอีกฝ่ายเสมอ...

ไฟริษยาที่รุ่มร้อนอยู่เป็นนิมิตนมาซึ่งความทุกข์ลุ่มโหมในใจ ดังเพลิงนรกที่ไม่รู้ดับ...

คำกล่าวข้างต้นมันเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ สำหรับคนที่เลือกทางเดินชีวิตแบบ**เรยา** ไม่ว่าจะจงใจหรือบุญกรรมชักนำไป แต่สิ่งที่เธอเลือกเป็นสิ่งที่ไม่ใช่ทางที่ถูกต้อง การกระทำของเธอที่ทำให้เธอมีความสุข แต่กลับส่งผลให้คนรอบข้างไม่รู้ก็คนที่ต่อก็คนมีแต่ความทุกข์ ไม่ว่าจะ**เป็น ก้องเกียรติ ณฤดี เด่นจันทร์ ลินธรรแม่ลายอง** และรวมไปถึงคนที่เกี่ยวข้องทางอ้อมด้วย

เรยาเลือกเดินทางที่ผิด แต่เธอก็ยังเดินไปเพื่อแลกกับความสบาย ผู้อ่านหนังสือเล่มนี้คงได้ข้อคิดจากการใช้ชีวิตของผู้หญิงคนนี้ไว้เป็นอุทาหรณ์ในการดำเนินชีวิต แม้ชีวิตของเราจะไม่ถล่มทลายหรือร้ายแรงอย่างที่เรยาทำ แต่....**การเดินทางไปในทางที่ถูกต้องหรือตามหลักศีล 5** คงจะเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดที่ทำให้ชีวิตของเราและคนอื่นมีความสุข

อย่างน้อยที่สุด...เราก็ไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน.